

Проф. Ст. Баджовъ

ВЕЛИКДЕНСКА НОЩЪ

Съ бѣлъ цвѣтъ дърветата покрити,
и цвѣнали цвѣтя въ лехитѣ.

Полъхва лекъ и ароматенъ
вѣтрець априлски надъ земята.

Нощта е тиха, топла, ясна —
това е пролѣтътъ прекрасна!

Въ небето хиляди звездици,
край храма хиляди свѣщици.

И храмътъ цѣлъ блести и свѣти
и пѣленъ е съ народъ несмѣтенъ.

Великденска нощъ богомолна!
Душата радостна и волна

забравя грижи и умора
и вдига се въ небето горе,

където Богъ всеблагъ царува
и всѣкому добро дарува,

и въ хоръ камбаненъ звѣнъ и пѣсень
кънтятъ, звѣнятъ — Христосъ въз-
кресе!

Е. Багряна

МЪРМОРАНЪ И МЪРМОРАНКА

Въ една къщурка съ прова-
лена стрѣха и кривнатъ коминъ,
живѣеха двамина стари хора —
дѣдо Мърморанъ и баба Мър-
моранка. Тѣ бѣха клетки сиромаси.
Имаха една козица съ дълга брадица
и едно криво пате, дето тѣй се клати.
Дѣдо Мърморанъ всѣки день изкарваше ко-

зичката отъ кошарата и тръгваше
подире ѝ. Козицата си мѣташе
брадицата подъ клонитѣ на старитѣ
дървета, катерѣше се по скалитѣ,
търчеше нагоре-надолу по хълмоветѣ.
Дѣдо Мърморанъ тичаше отъ сутринъ
до вечеръ следъ нея и я молѣше:
— Пospри малко, козице, и